

A.B. (M)

Αριθμός 2334/2016

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Β΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 8 Ιουνίου 2016, με την εξής σύνθεση: Ε. Σάρπ, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Β΄ Τμήματος, Α.-Γ. Βώρος, Ε. Νίκα, Κ. Νικολάου, Π. Τσούκας, Σύμβουλοι, Κ. Λαζαράκη, Ι. Δημητρακόπουλος, Πάρεδροι. Γραμματέας η Α. Ζυγουρίτσα.

Για να δικάσει την από 16 Μαρτίου 2016 αίτηση:

των : 1. Ζερβού Νικολάου του Αθανασίου, κατοίκου Φιλοθέης Αττικής (οδός Παπαδιαμάντη 2), 2. Τσιώμη Ιωάννας του Αναστασίου, κατοίκου Φιλοθέης Αττικής (οδός Κώστα Ουράνη και Αγ. Φιλοθέης 4), οι οποίοι παρέστησαν με την δικηγόρο Ιωάννα Χατζοπούλου (Α.Μ. 21196), που την διόρισαν με πληρεξούσιο, 3. Μπαχά Έρσης του Αναστασίου, κατοίκου Φιλοθέης Αττικής (οδός Αγ. Φιλοθέης και Κώστα Ουράνη 19), η οποία παρέστη με την ως άνω δικηγόρο Ιωάννα Χατζοπούλου, στην οποία δόθηκε προθεσμία μέχρι και τις 17 Ιουνίου 2016 για τη νομιμοποίησή της, 4. Παπαδόπουλου-Σορβατζιώτη Αριστομένη του Δημητρίου, κατοίκου Φιλοθέης Αττικής (οδός Τσοκοπούλου 12), 5. Μπαμπή Γεωργίας του Παναγιώτη, κατοίκου Φιλοθέης Αττικής (οδός Νικολάου Ζαρίφη 24), οι οποίοι παρέστησαν με την ως άνω δικηγόρο Ιωάννα Χατζοπούλου, που την διόρισαν με πληρεξούσιο, 6. Γουρλή Σωκράτη του Φίλιππου, κατοίκου Φιλοθέης Αττικής (οδός Ιωάννου Μεταξά 27), ο οποίος παρέστη με την ως άνω δικηγόρο Ιωάννα Χατζοπούλου, στην οποία δόθηκε προθεσμία μέχρι και τις 17 Ιουνίου 2016 για τη νομιμοποίησή της, 7. Αναστασιάδου Αικατερίνης του Δημητρίου, κατοίκου Φιλοθέης Αττικής (οδός Κώστα Ουράνη 9), 8. Μητάκου Κωνσταντίνου του

./.

Δημητρίου, κατοίκου Φιλοθέης Αττικής (οδός Κύπρου 13), 9. Μιχαλάκη Ασπασίας του Ανδρέα, κατοίκου Φιλοθέης Αττικής (οδός Παύλου Καλλιγά 65), 10. Βαρελίδη Κωνσταντίνου-Νικολάου του Γεωργίου, 11. Βαρελίδη Νικολάου του Γεωργίου, κατοίκων Φιλοθέης Αττικής (οδός Κονίτσης 12), οι οποίοι παρέστησαν με την ως άνω δικηγόρο Ιωάννα Χατζοπούλου, που την διόρισαν με πληρεξούσιο, 12. Παπαγεωργίου Θεονύμφης του Παντελή, κατοίκου Φιλοθέης Αττικής (οδός Κονίτσης 12), η οποία παρέστη με την ως άνω δικηγόρο Ιωάννα Χατζοπούλου, στην οποία δόθηκε προθεσμία μέχρι και τις 17 Ιουνίου 2016 για τη νομιμοποίησή της, 13. Δρίβα Άρη του Λεωνίδα, κατοίκου Φιλοθέης Αττικής (οδός Κώστα Ουράνη 6), 14. ανωνύμου εταιρείας με την επωνυμία «ARIENDA Ανώνυμος Τεχνική Κτηματική και Εμπορική Εταιρία», που εδρεύει στο Ν. Ψυχικό Αττικής (Λεωφ. Κηφισίας 340), οι οποίοι παρέστησαν με την ως άνω δικηγόρο Ιωάννα Χατζοπούλου, που την διόρισαν με πληρεξούσιο, 15. Νομικού Κωνσταντίνου του Νικολάου, κατοίκου Παλλήνης Αττικής (οδός Δρυάδων 11), 16. Καρπιδά Μαρίας- Φλώρας του Κωνσταντίνου, κατοίκου Φιλοθέης Αττικής (οδός 28ης Οκτωβρίου 23 και Αρετής Γραικού), οι οποίοι παρέστησαν με την ως άνω δικηγόρο Ιωάννα Χατζοπούλου, στην οποία δόθηκε προθεσμία μέχρι και τις 17 Ιουνίου 2016 για τη νομιμοποίησή της και 17. Παπαδόπουλου Αθανασίου του Δημητρίου, κατοίκου Φιλοθέης Αττικής (οδός Κολοκοτρώνη 7), ο οποίος με δήλωση στο ακροατήριο της πληρεξουσίας του δικηγόρου Ιωάννας Χατζοπούλου, δήλωσε ότι παραιτείται από το δικόγραφο της αιτήσεως,

κατά του Υπουργού Οικονομικών, ο οποίος παρέστη με τους: 1) Χριστίνα Διβάνη, Νομική Σύμβουλο του Κράτους και 2) Πολυχρόνη Καραστεργίου, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Με την αίτηση αυτή οι αιτούντες επιδιώκουν να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. ΠΟΛ 1009/18.1.2016 (ΦΕΚ Β' 48/20.1.2016) απόφαση του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του εισηγητή,

Παρέδρου Ι. Δημητρακόπουλου.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε την δικηγόρο των αιτούντων που παρέστησαν, η οποία ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση και τους αντιπροσώπους του Υπουργού, οι οποίοι ζήτησαν την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου κ α ι

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α
Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ á τ ο ν Ν ό μ ο

1. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση, για την οποία έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο και η οποία έχει εισαχθεί στην επταμελή σύνθεση του Β΄ Τμήματος, λόγω σπουδαιότητας, με την από 20.4.2016 πράξη της Προέδρου του, ζητείται η ακύρωση της υπ' αριθ. ΠΟΛ. 1009/18.1.2016 απόφασης του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών, με θέμα «Αναπροσαρμογή τιμών του συστήματος αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας των με οποιαδήποτε αιτία μεταβιβαζομένων ακινήτων, που βρίσκονται σε περιοχές εντός σχεδίου όλης της Χώρας» (Β΄ 48/20.1.2016), κατά το μέρος της με το οποίο ορίστηκε, χωρίς να μεταβληθεί, η τιμή εκκίνησης των ακινήτων με τιμή ζώνης 4.350 ευρώ.

2. Επειδή, με το από 7.6.2016 υπόμνημα των αιτούντων, η επωνυμία της αιτούσας υπ' αριθμ. 14, η οποία αναγράφεται στο δικόγραφο της υπό κρίση αίτησης ως «ARIENDA Ανώνυμος Τεχνική Κτηματική και Εμπορική Εταιρεία», διορθώθηκε σε «MARIENDA Ανώνυμος Τεχνική Κτηματική και Εμπορική Εταιρεία».

3. Επειδή, ο δέκατος έβδομος των αιτούντων (Αθανάσιος Παπαδόπουλος) παραιτήθηκε από την άσκηση της κρινόμενης αίτησης, με γραπτή δήλωση της υπογράφουσας το δικόγραφο δικηγόρου την 8.6.2016. Συνεπώς, σύμφωνα με το άρθρο 30 παρ. 1 του π.δ. 18/1989 (Α΄ 8), η δίκη πρέπει να κηρυχθεί κατηργημένη, ως προς τον ανωτέρω αιτούντα.

4. Επειδή, το δικόγραφο της κρινόμενης αίτησης υπογράφεται από την Ιωάννα Χατζοπούλου, ως πληρεξούσια δικηγόρο των αιτούντων, η οποία και παρέστη γι' αυτούς κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο. Ωστόσο, οι αιτούντες υπ' αριθμ. 3, 6, 12, 15 και 16 δεν νομιμοποίησαν την προαναφερόμενη δικηγόρο με έναν από τους τρόπους που προβλέπονται στο άρθρο 27 του π.δ. 18/1989, όπως το άρθρο αυτό ισχύει. Ειδικότερα, ο έκτος των αιτούντων (Σωκράτης Γουρλής) παρέσχε στην ως άνω δικηγόρο πληρεξουσιότητα για την άσκηση της κρινόμενης αίτησης ενεργώντας όχι στο όνομά του και για λογαριασμό του αλλά ως νόμιμος εκπρόσωπος ορισμένης εταιρείας, η οποία όμως δεν συγκαταλέγεται μεταξύ των αιτούντων. Συνεπώς, σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, καθ' ό μέρος ασκείται από τους προαναφερόμενους πέντε αιτούντες.

5. Επειδή, στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 (Α' 43), όπως η παράγραφος 1 τροποποιήθηκε με τα άρθρα 14 παρ. 1 του ν. 1473/1984 (Α' 127) και 14 παρ. 18 του ν. 1882/1990 (Α' 43 και διορθ. σφαλμ. Α' 51) και η παράγραφος 2 με τα άρθρα 24 παρ. 8 του ν. 1828/1989 (Α' 2) και 14 παρ. 11 του ν. 1882/1990, ορίζονται τα ακόλουθα: «1. Για τον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας των ακινήτων που μεταβιβάζονται με αντάλλαγμα ή αιτία θανάτου, δωρεάς ή προίκας, λαβαίνονται υπόψη οι τιμές εκκίνησης, που είναι καθορισμένες από πριν κατά ζώνες ή οικοδομικά τετράγωνα και κατ' είδος ακινήτου, όπως αστικό ακίνητο, μονοκατοικία, διαμέρισμα, κατάστημα, αγρόκτημα και άλλα. Οι τιμές εκκίνησης αυξάνονται ή μειώνονται ποσοστιαία ανάλογα με τους παράγοντες που επηρεάζουν αυξητικά ή μειωτικά την αξία των ακινήτων, όπως για τα διαμερίσματα η παλαιότητα, η θέση στο οικοδομικό τετράγωνο ή στον όροφο της πολυκατοικίας, για τα καταστήματα η εμπορικότητα δρόμου, το πατάρι, το υπόγειο, για τα αγροκτήματα η καλλιεργητική αξία, η τουριστική ή παραθεριστική σημασία και άλλα. Οι

τιμές εκκίνησης και οι συντελεστές αυξομείωσής τους θα καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών, μετά από εισήγηση Επιτροπών που θα αποτελούνται από οικονομικούς υπαλλήλους, μηχανικούς του Υπουργείου Δημοσίων Έργων, εκπροσώπους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, εκπροσώπους του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας και άλλα πρόσωπα που διαθέτουν ειδικές γνώσεις ή ιδιάζουσα εμπειρία και θα συγκροτούνται με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Προεδρίας Κυβερνήσεως και Οικονομικών. Οι κατά το προηγούμενο εδάφιο τιμές αναπροσαρμόζονται το βραδύτερο, ανά διετία, με τις κατά την παράγραφο 2 του παρόντος αποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών.

2. Με αποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών καθορίζονται: α) η καταχώρηση των τιμών εκκίνησης και των συντελεστών αυξομείωσής τους σε πίνακες και η συσχέτισή τους με διαγράμματα που καταρτίζονται με βάση χάρτες, β) κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια σχετική με την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται ο χρόνος έναρξης ισχύος των διατάξεων του παρόντος άρθρου σε ολόκληρη τη χώρα ή ορισμένες περιοχές αυτής, ή πόλεις και για όλα τα ακίνητα ή για ορισμένη κατηγορία τούτων. [...]

Στο άρθρο 1 (παρ. 1 και 2) της υπ' αριθμ. 1067780/82/Γ0013/9.6.1994 απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών (Β' 549), στην οποία παραπέμπει και η παράγραφος 3 της προσβαλλόμενης υπουργικής απόφασης, η ζώνη και η τιμή ζώνης (ή τιμή εκκίνησης) ορίζονται ως εξής: «1. Ζώνη γενικά θεωρείται ένα τμήμα πόλης ή χωριού, το οποίο, σύμφωνα με τους πίνακες τιμών, έχει ενιαία τιμή (TZ). Οι ζώνες διακρίνονται σε α) Κυκλικές ζώνες. Είναι οι ζώνες που περιλαμβάνουν ένα ή περισσότερα οικοδομικά τετράγωνα μιας πόλης ή ενός χωριού [...] β) Γραμμικές ζώνες (ΓΖ). Γραμμικές είναι οι ζώνες που αναπτύσσονται κατά μήκος της μίας ή και των δύο πλευρών ενός δρόμου ή ενός τμήματος δρόμου, παράλληλα προς τον άξονα αυτού. [...] 2. Τιμή ζώνης ή τιμή εκκίνησης (TZ). Είναι η ενιαία τιμή αφετηρίας, την οποία έχει κάθε

ακίνητο, το οποίο βρίσκεται στη ζώνη αυτή. Η τιμή ζώνης (TZ) αναφέρεται στη συνολική αξία κτίσματος και οικοπέδου που αναλογεί σε ένα τετραγωνικό μέτρο (μ²) επιφάνειας καινούριας κατοικίας ή διαμερίσματος στον Α΄ όροφο της οικοδομής με πρόσοψη σε ένα μόνο δρόμο.» Περαιτέρω, με την παράγραφο 4 του άρθρου 261 του ν. 3852/2010 (Α΄ 87) προβλέφθηκε ότι «Για την έκδοση των αποφάσεων του τρίτου εδαφίου, της παραγράφου 1 του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 του Υπουργού Οικονομικών για τον καθορισμό των τιμών εκκίνησης και των συντελεστών αυξομείωσής τους για τον προσδιορισμό της αντικειμενικής αξίας των ακινήτων, λαμβάνονται υπόψη, εκτός των εισηγήσεων των Επιτροπών του συγκεκριμένου άρθρου και γνώμη του δημοτικού συμβουλίου του δήμου, στην περιφέρεια του οποίου βρίσκονται τα ακίνητα.» Εξάλλου, οι φόροι που επιβάλλονται στην ακίνητη περιουσία παραπέμπουν στο κατά άρθρο 41 του ν. 1249/1982 αντικειμενικό σύστημα προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων εντός των περιοχών όπου ισχύει το σύστημα αυτό [άρθρο 24 παρ. 6 ν. 2130/1993 (Α΄ 62), άρθρο 4 ν. 4223/2013 (Α΄ 287)].

6. Επειδή, κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 41 παρ. 2 του ν. 1249/1982 εκδόθηκε σειρά προεδρικών διαταγμάτων και, ακολούθως, μετά την τροποποίηση της διάταξης αυτής με το άρθρο 24 παρ. 8 του ν. 1828/1989, υπουργικών αποφάσεων, βάσει των οποίων ορίστηκε η έναρξη ισχύος του αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων σε διάφορες περιοχές της χώρας και καθορίστηκαν οι τιμές εκκίνησης κατά ζώνες, καθώς και οι συντελεστές αυξομείωσης των τιμών. Από το έτος 1993 και εφεξής εκδόθηκαν κατ' εφαρμογή του άρθρου 41 παρ. 1 εδάφιο τελευταίο του ν. 1249/1982, όπως το εδάφιο τούτο προστέθηκε με το άρθρο 14 παρ. 18 του ν. 1882/1990, υπουργικές αποφάσεις αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών στις περιοχές όπου ίσχυε το αντικειμενικό σύστημα προσδιορισμού. Μετά την αναπροσαρμογή του έτους 2005 που έγινε με την 1122435/3634/00ΤΥ/Δ/2005 απόφαση των

Υφυπουργών Οικονομίας και Οικονομικών (Β' 1982), οι αντικειμενικές αξίες αναπροσαρμόστηκαν (για τελευταία φορά, έως την έκδοση της προσβαλλομένης) με την 1020564/487/00ΤΥ/Δ/2007 απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών «Αναπροσαρμογή τιμών του συστήματος αντικειμενικού προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των με οποιαδήποτε αιτία μεταβιβαζομένων ακινήτων που βρίσκονται σε περιοχές εντός σχεδίου όλων των περιφερειών της χώρας» (Β' 269), με ισχύ από 1.3.2007, εκτός από τις τιμές εκκίνησης για τις ζώνες της δημοτικής κοινότητας Ψυχικού του δήμου Φιλοθέης-Ψυχικού, οι οποίες, κατόπιν και σχετικών ακυρωτικών αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας, καθορίστηκαν με μεταγενέστερες υπουργικές αποφάσεις, μεταξύ των οποίων και η ΠΟΛ.1093/29.4.2013 (Β' 1068), περί ανακαθορισμού της τιμής της Β ζώνης της εν λόγω δημοτικής κοινότητας. Εξάλλου, με την 1175023/3752/00ΤΥ/Δ/ΠΟΛ.1200/28.12.2010 (Β' 2038) απόφαση του Υπουργού Οικονομικών εντάχθηκαν το πρώτον στο αντικειμενικό σύστημα ορισμένες περιοχές, εντός 4.489 οικισμών της χώρας και καθορίστηκαν οι τιμές εκκίνησης και οι συντελεστές αυξομείωσης με ισχύ από 1.1.2011.

7. Επειδή, με την επίδικη υπουργική απόφαση εχώρησε (με ισχύ από 21.5.2015) αναπροσαρμογή των τιμών ζώνης και των συντελεστών εμπορικότητας των ακινήτων που είχαν καθοριστεί με τις προαναφερόμενες υπ' αριθμ. 1020564/487/00ΤΥ/Δ/2007, 1175023/3752/00ΤΥ/Δ/ΠΟΛ.1200/28.12.2010 και ΠΟΛ.1093/29.4.2013 υπουργικές αποφάσεις. Ειδικότερα, η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει, στην παράγραφο 2α, τον πίνακα «Τιμές Ζώνης (Τ.Ζ.)», με 93 επιμέρους ρυθμίσεις, καθεμία από τις οποίες ορίζει τη νέα τιμή ζώνης, αναλόγως (δηλαδή, σε συνδυασμό) με το ποια ήταν η τιμή ζώνης πριν από την αναπροσαρμογή (λ.χ. όπου η τιμή ζώνης πριν από την αναπροσαρμογή ήταν 1.500 ευρώ, ορίζεται πλέον σε 1.250 ευρώ, ενώ όπου ήταν 4.350 ευρώ, παραμένει αμετάβλητη στο ίδιο ύψος).

8. Επειδή, στο άρθρο 47 παρ. 1 του π.δ. 18/1989 (Α' 8) ορίζεται: «1. Αίτηση ακυρώσεως δικαιούται να ασκήσει ο ιδιώτης ή το νομικό πρόσωπο, τους οποίους αφορά η διοικητική πράξη ή των οποίων έννομα συμφέροντα, έστω και μη χρηματικά, προσβάλλονται από αυτήν». Κατά την έννοια της διάταξης αυτής, για την άσκηση της αιτήσεως ακυρώσεως απαιτείται προσωπικό, άμεσο και ενεστώς έννομο συμφέρον του αιτούντος και δεν αρκεί το γενικό ενδιαφέρον του κάθε πολίτη για την τήρηση των νόμων και τη σύννομη άσκηση της διοικητικής λειτουργίας. Η ύπαρξη του εννόμου συμφέροντος κρίνεται, όταν η διοικητική πράξη δεν απευθύνεται ευθέως προς τον αιτούντα δημιουργώντας γι' αυτόν συγκεκριμένες έννομες συνέπειες, από το σύνδεσμο που υπάρχει μεταξύ των εννόμων αποτελεσμάτων των επερχομένων από την προσβαλλόμενη διοικητική πράξη και του περιεχομένου μιας συγκεκριμένης νομικής κατάστασης ή ιδιότητας, στην οποία βρίσκεται ή την οποία ο αιτών έχει και επικαλείται (ΣτΕ Ολομ. 2855-56/1985, Ολομ. 3317/2014, 4041/2013, 1039/2014, 2077/2014 κ.ά.), με σκοπό την προστασία των σχετικών ελευθεριών ή δικαιωμάτων του, μέσω της έκδοσης ακυρωτικής απόφασης (πρβλ. ΣτΕ 1256/2006 επταμ.). Ειδικότερα, ο αιτών την ακύρωση κανονιστικής διοικητικής πράξης καθορισμού των τιμών του συστήματος αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας ακινήτων, κατ' επίκληση δικαιώματος (πλήρους ή ψιλής) κυριότητας ή επικαρπίας επί ορισμένου ακινήτου σε περιοχή στην οποία ισχύει το αντικειμενικό σύστημα στηρίζει, κατ' ουσίαν, το έννομο συμφέρον του στην ιδιότητά του ως υπόχρεου για τους (κατ' αρχήν υπολογιζόμενους βάσει των αντικειμενικών αξιών) φόρους που προβλέπονται στα άρθρα 24 του ν. 2130/1993 (Α' 62) ή/και 1 επ. του ν. 4223/2013 (Α' 287) [πρβλ. ΣτΕ 3833/2014 επταμ., 2017/2012 επταμ., 2021/2012 επταμ.]. Υπό την ανωτέρω ιδιότητά του, ο φορολογούμενος ασκεί με έννομο συμφέρον την αίτησή του μόνο κατά της κανονιστικής ρύθμισης που αφορά στη ζώνη εντός της οποίας κείται το ακίνητό του, όχι και ως προς τις τυχόν περιεχόμενες στην προσβαλλόμενη

πράξη κανονιστικές ρυθμίσεις για άλλες ζώνες (βλ. ΣΤΕ 3622/2013 επταμ., 2017-2018/2012 επταμ., 2021/2012 επταμ., 230/2002 επταμ.), δεδομένου ότι το απλό ενδεχόμενο να αποκτήσει (συνεπεία αγοράς, δωρεάς, γονικής παροχής ή κληρονομίας) εμπράγματο δικαίωμα επί ακινήτων σε άλλες ζώνες και, συνακόλουθα, την ιδιότητα του βαρυνόμενου με φόρους για τη μεταβίβαση ή/και την ιδιοκτησία ή επικαρπία των ακινήτων αυτών δεν είναι αρκετό να θεμελιώσει ενεστώσ και προσωπικό έννομο συμφέρον του για ένδικη αμφισβήτηση των οικείων κανονιστικών ρυθμίσεων, που δεν τον αφορούν (πρβλ. ΣΤΕ 1437/2013 επταμ., 3362/2011, 329/2011 επταμ., 4557/2009, 338/2004, 3716/2003, 2680/2002, 2484/2000 επταμ., 560/2000, 2972/1989). Κατ' ακολουθίαν, σε περίπτωση, όπως η επίδικη, προσδιορισμού των τιμών του συστήματος αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων, σε εντός σχεδίου περιοχές, με μία υπουργική απόφαση, η οποία αναλύεται σε χιλιάδες επιμέρους κανονιστικές ρυθμίσεις τιμών ζώνης (σύμφωνα με το από 23.9.2015 έγγραφο των απόψεων της Διοίκησης προς το Συμβούλιο της Επικρατείας, όπως το περιεχόμενό του εκτίθεται στην απόφαση 4446/2015 της Ολομέλειας του Δικαστηρίου, η αναπροσαρμογή αφορά σε 10.232 ζώνες τιμών), εκείνος που ζητά την ακύρωση της απόφασης κατ' επίκληση της ιδιότητάς του ως κυρίου ορισμένου ακινήτου σε περιοχή στην οποία ισχύει το αντικειμενικό σύστημα και, περαιτέρω, ως υπόχρεου για τους κατ' αρχήν υπολογιζόμενους βάσει των αντικειμενικών αξιών προαναφερόμενους φόρους (τέλος ακίνητης περιουσίας/Τ.Α.Π. και Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων/ΕΝ.Φ.Ι.Α.), ασκεί με έννομο συμφέρον την αίτησή του μόνο κατά της κανονιστικής ρύθμισης που αφορά στη ζώνη εντός της οποίας κείται το ακίνητό του, την οποία και υποχρεούται να προσδιορίζει κατά τρόπο αρκούντως ειδικό και σαφή στο δικόγραφο της αίτησής του, άλλως αυτή απορρίπτεται ως απαράδεκτη, λόγω παράλειψης καθορισμού του βλαπτικού για τον αιτούντα σκέλους της προσβαλλόμενης πράξης (πρβλ.

2097/2013, 2097/2010 επταμ., 1088/1988 επταμ.). Δεδομένου δε ότι κατά το νόμο (άρθρο 24 παρ. 3 του ν. 2130/1993 και άρθρο 1 παρ. 4 του ν. 4223/2013), το τέλος ακίνητης περιουσίας (Τ.Α.Π.) και ο Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) βαρύνουν το πρόσωπο που έχει την κυριότητα ή την επικαρπία του ακινήτου κατά την 1η Ιανουαρίου του οικείου έτους φορολογίας, εκείνος που επιδιώκει την ακύρωση από το Δικαστήριο της κανονιστικής ρύθμισης περί τιμής ζώνης στην περιοχή όπου κείται το ακίνητο επί του οποίου επικαλείται κυριότητα ή επικαρπία, προκειμένου να θεμελιώσει επαρκώς το έννομο συμφέρον του για την άσκηση του ενδίκου βοηθήματος, δεν αρκεί να επικαλεσθεί και να προσκομίσει στοιχεία από τα οποία να συνάγεται ότι είχε σε κάποιο χρονικό σημείο στο παρελθόν κυριότητα ή επικαρπία επί του ακινήτου (λ.χ. συμβόλαιο κτήσης του εμπράγματος δικαιώματος και πιστοποιητικό μεταγραφής του στο υποθηκοφυλάκειο ή δήλωση του δικαιώματος στο κτηματολόγιο ή πράξη προσδιορισμού ΕΝ.Φ.Ι.Α. παρελθόντος έτους), αλλά οφείλει να επικαλεσθεί παραδεκτώς και να καταθέσει νομίμως στο Δικαστήριο, κατά τα εκτιθέμενα σε επόμενη σκέψη, πρόσφορα και επίκαιρα στοιχεία (όπως, ιδίως, κτηματολογικό φύλλο του ακινήτου, πιστοποιητικά του υποθηκοφύλακα περί μεταγραφής και ιδιοκτησίας ή αντίγραφο/εκτύπωση της δήλωσης Ε9 ή της διοικητικής πράξης επιβολής ΕΝ.Φ.Ι.Α.), αναγόμενα στο οικείο έτος φορολογίας, με βάση τα οποία να τεκμηριώνεται επαρκώς, ενόψει των συνθηκών, ότι αυτός έχει το προβαλλόμενο εμπράγματο δικαίωμα και, κατ' ακολουθίαν, την ιδιότητα του βαρυνόμενου με Τ.Α.Π. ή/και ΕΝ.Φ.Ι.Α., κατά τον κρίσιμο χρόνο γένεσης της αντίστοιχης φορολογικής οφειλής, το ύψος της οποίας επηρεάζεται από την προσβαλλόμενη κανονιστική ρύθμιση (πρβλ. ΣΤΕ 3833/2014 επταμ.).

9. Επειδή, εν προκειμένω, καθένας από τους αιτούντες ασκεί την υπό κρίση αίτηση κατ' επίκληση της ιδιότητάς του ως ιδιοκτήτη ακινήτου στην Γ ζώνη (της δημοτικής κοινότητας) Φιλοθέης του Δήμου Φιλοθέης-

Ψυχικού. Εξάλλου, η εν λόγω ζώνη είχε τιμή εκκίνησης 4.350 ευρώ, πριν από την αναπροσαρμογή που διενεργήθηκε με την προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση. Ενόψει τούτων και των προβαλλόμενων λόγων ακυρώσεως, η υπό κρίση αίτηση βάλλει, κατά τρόπο αρκούντως ειδικό και σαφή, κατά της ρύθμισης της παραγράφου 2α της επίδικης υπουργικής απόφασης [δηλαδή του πίνακα «Τιμές Ζώνης (Τ.Ζ.)»] με την οποία ορίστηκε (σε 4.350 ευρώ), χωρίς να μεταβληθεί, η τιμή εκκίνησης για την προαναφερόμενη ζώνη.

10. Επειδή, η ως άνω προβαλλόμενη ιδιότητα του ιδιοκτήτη ακινήτου εντός της επίδικης ζώνης (και, περαιτέρω, του βαρυνόμενου με τους φόρους που προβλέπονται στα άρθρα 24 του ν. 2130/1993 ή/και 1 επ. του ν. 4223/2013) είναι κατ' αρχήν ικανή να θεμελιώσει το έννομο συμφέρον των αιτούντων για ακύρωση της κανονιστικής πράξης περί καθορισμού της τιμής εκκίνησης στη ζώνη στην οποία κείται η ιδιοκτησία τους, σύμφωνα με όσα έγιναν ερμηνευτικώς δεκτά στη σκέψη 8. Και ναι μεν το καθ' ού Δημόσιο ισχυρίζεται ότι οι αιτούντες στερούνται εννόμου συμφέροντος, διότι, εάν ακυρωθεί η προσβαλλόμενη κανονιστική ρύθμιση περί καθορισμού τιμής ζώνης, θα ισχύει η προηγούμενη, η οποία ορίζει την ίδια τιμή ζώνης, με συνέπεια να μην ωφελούνται οι αιτούντες από το ακυρωτικό αποτέλεσμα, αλλά ο ισχυρισμός αυτός είναι απορριπτέος, διότι, ενόψει και των κριθέντων με τις αποφάσεις 4003/2014 και 4446/2015 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, τυχόν ακύρωση της επίδικης κανονιστικής ρύθμισης δεν θα σήμαινε εφαρμογή για τους αιτούντες της προϊσχύσασας κανονιστικής ρύθμισης περί της τιμής εκκίνησης στην επίμαχη ζώνη, αλλά θα δημιουργούσε υποχρέωση της Διοίκησης να προβεί σε νέο, νόμιμο (και επίκαιρο) καθορισμό της τιμής εκκίνησης των ακινήτων για την εν λόγω ζώνη, η οποία ενδέχεται να είναι χαμηλότερη της οριζόμενης με την επίδικη πράξη.

11. Επειδή, το π.δ. 18/1989 ορίζει, επιπλέον, στο εδάφιο β' του άρθρου 33, ότι «Η συζήτηση γίνεται αποκλειστικά βάσει των δικογράφων

και των εγγράφων που έχουν προσαχθεί προαποδεικτικώς.», στο εδάφιο α΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 25, ότι «Υπομνήματα των διαδίκων κατατίθενται στη Γραμματεία έξι πλήρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση.» και, στο άρθρο 40, ότι «Κατά τα λοιπά [...] εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας [...], σύμφωνα με το άρθρο 237 παρ. 1 εδαφ. β΄ του οποίου «Μαζί με τις προτάσεις, οι διάδικοι πρέπει να καταθέσουν και [...] όλα τα αποδεικτικά [...] έγγραφα που επικαλούνται με τις προτάσεις τους.» Κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, ο ασκών αίτηση ακυρώσεως οφείλει, επί ποινή απαραδέκτου της αίτησής του, να επικαλεσθεί και να προσκομίσει με δικόγραφο, συγκεκριμένα δε, με το εισαγωγικό δικόγραφο, με δικόγραφο πρόσθετων λόγων ή με υπόμνημα που κατατίθεται έξι πλήρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση (ώστε, με βάση την αρχή της αντιμωλίας, να χορηγείται και στον αντίδικο επαρκής δυνατότητα ελέγχου και αντίκρουσης), τα στοιχεία που αποδεικνύουν την ιδιότητα (λ.χ. του κυρίου ακινήτου) στην οποία στηρίζει το έννομο συμφέρον του (πρβλ. ΣτΕ Ολομ. 4312/2015, 4731/2012, 1393/2003, 3802/2000 επταμ., Ολομ. 3452/1998, καθώς και ΑΠ 1404/1996, 1229/2002 κ.ά.), εφόσον βέβαια η ιδιότητα αυτή δεν προκύπτει από το διοικητικό φάκελο της υπόθεσης. Συναφώς, δεν συνάγεται κάτι διαφορετικό από το άρθρο 20 του εσωτερικού Κανονισμού του Συμβουλίου της Επικρατείας (απόφαση 19/2013 της Ολομέλειας σε συμβούλιο, Β΄ 2462/2013), περί της πρωτοκόλλησης των δικογράφων και άλλων εγγράφων, όπως αιτήσεων, που κατατίθενται στο Δικαστήριο, αφενός διότι πρόκειται για διάταξη αφορώσα σε ενέργεια του Δικαστηρίου (πρωτοκόλληση εγγράφων που του υποβάλλονται) και όχι στις δικονομικές υποχρεώσεις των διαδίκων και, αφετέρου, διότι η κατά τα ανωτέρω τεκμηρίωση από τον αιτούντα της ιδιότητας στην οποία θεμελιώνει το έννομο συμφέρον του, ως προϋπόθεση του παραδεκτού της αίτησης ακύρωσης που έχει ασκήσει, διέπεται από τη δικονομία περί του Συμβουλίου της Επικρατείας (π.δ. 18/1989) και δεν αποτελεί αντικείμενο

ρύθμισης του εν λόγω Κανονισμού, σύμφωνα με τις σχετικές εξουσιοδοτικές διατάξεις των άρθρων 71 (παρ. 1) του π.δ. 18/1989 και 82 (παρ. Α περ. 9) του ν. 1756/1988. Εξάλλου, ο διάδικος πρέπει να επικαλείται τα ως άνω αποδεικτικά στοιχεία κατά τρόπο ειδικό και ορισμένο (πρβλ. ΑΠ Ολομ. 9/2000, 1808/2005, 658/2011 κ.ά.), η δε επίκληση και προσκόμιση τέτοιων αποδεικτικών στοιχείων με υπόμνημα είναι απαράδεκτη, αν το υπόμνημα υπογράφεται όχι από δικηγόρο αλλά από τον διάδικο (βλ. λ.χ. ΣΤΕ 1222/2016, 3063/2013) ή αν δεν κατατεθεί σχετικό γραμμάτιο καταβολής εισφορών, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 61 (παρ. 1, 2 και 4) του ν. 4194/2013 (πρβλ. ΣΤΕ Ολομ. 1858/2015).

12. Επειδή, προκειμένου να αποδείξουν το έννομο συμφέρον τους, οι αιτούντες επικαλέσθηκαν και προσκόμισαν, με το από 7.6.2016 υπόμνημά τους, ορισμένα στοιχεία. Σύμφωνα με όσα έγιναν ερμηνευτικώς δεκτά στην προηγούμενη σκέψη, τα στοιχεία αυτά προσκομίσθηκαν απαραδέκτως, διότι (α) το ως άνω υπόμνημα δεν υποβλήθηκε έξι πλήρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση και (β) δεν κατατέθηκε σχετικό γραμμάτιο καταβολής εισφορών. Συνεπώς, η υπό κρίση αίτηση θα έπρεπε να απορριφθεί ως απαράδεκτη, κατά το μέρος που ασκείται και από τους λοιπούς αιτούντες (πέραν εκείνων που δεν νομιμοποίησαν πληρεξούσιο δικηγόρο, κατά τα κριθέντα στη σκέψη 4). Ωστόσο, ενόψει του ότι ο αντίστοιχος περιορισμός του δικαιώματός τους για παροχή ένδικης προστασίας, ο οποίος ανάγεται στην τεκμηρίωση του εννόμου συμφέροντός τους, δεν προέκυπτε με σαφήνεια από τις παραπάνω διατάξεις του π.δ. 18/1989, όπως έχουν εφαρμοσθεί από το Δικαστήριο, το οποίο, αφενός, έχει ανεχθεί στην πράξη την κατάθεση τέτοιων στοιχείων από το διάδικο, χωρίς δικόγραφο (αλλά με απλή εγχείρισή τους στον εισηγητή δικαστή, πριν από την ημέρα της συζήτησης), και, αφετέρου, έχει δεχθεί ότι μπορούν να υποβληθούν τέτοια στοιχεία το αργότερο μέχρι την προτεραία της συζήτησης (βλ. ΣΤΕ 3335/2015,

3051/2015, 3833/2014 επταμ., 1878/2014, 1039/2014, 4961/2012), η μη λήψη υπόψη των ανωτέρω στοιχείων (και, περαιτέρω, η απόρριψη, για το λόγο αυτό, της παρούσας αίτησης ως απαράδεκτης, ως προς τους αιτούντες υπ' αριθμ. 1, 2, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 13 και 14) δεν θα ήταν συμβατή με τη διάταξη του άρθρου 20 παρ. 1 του Συντάγματος (πρβλ. ΣΤΕ 3705/2015, 2131/2015, Ολομ. 1619/2012, 2436/2012 επταμ., ΕΑ 737/2012 πενταμ.). Εξάλλου, τα στοιχεία που προσκομίσθηκαν σε σχέση με καθέναν από τους αιτούντες υπ' αριθμ. υπ' αριθμ. 1, 2, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 13 και 14 (κτηματολογικά φύλλα των ακινήτων τους, έκδοσης Ιουνίου 2016) είναι πρόσφορα και επαρκή για την τεκμηρίωση του εννόμου συμφέροντός τους, για προσβολή της περιεχόμενης στην επίδικη πράξη κανονιστικής ρύθμισης περί καθορισμού της τιμής εκκίνησης στην Γ ζώνη Φιλοθέης.

13. Επειδή, οι προαναφερόμενοι αιτούντες (υπ' αριθμ. 1, 2, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 13 και 14) ομοδικούν παραδεκτώς, καθώς βάλλουν με κοινό έννομο συμφέρον κατά του σκέλους της προσβαλλόμενης υπουργικής απόφασης περί καθορισμού της τιμής εκκίνησης στην Γ ζώνη (της δημοτικής κοινότητας) Φιλοθέης του Δήμου Φιλοθέης-Ψυχικού.

14. Επειδή, οι εκδιδόμενες βάσει των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 υπουργικές αποφάσεις περί καθορισμού των τιμών εκκίνησης, για τον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας των ακινήτων, ως κανονιστικές πράξεις, ελέγχονται από την άποψη της τήρησης των όρων της νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και της τυχόν υπέρβασης των ορίων της (βλ. ΣΤΕ 1024/2013 επταμ., 2019-2020/2012 επταμ.). Εξάλλου, η τήρηση ή μη από τη Διοίκηση των όρων που θέτουν οι ανωτέρω εξουσιοδοτικές διατάξεις ή που συνάγονται από αυτές (πρβλ. ΣΤΕ Ολομ. 652-656/2016, 4170/2011) μπορεί να προκύπτει είτε από την ίδια την προσβαλλόμενη κανονιστική πράξη είτε από τα στοιχεία του φακέλου, στα οποία συγκαταλέγονται, ιδίως, οι προπαρασκευαστικές της έκδοσής της πράξεις (πρβλ. ΣΤΕ Ολομ.

652-656/2016, 1024/2013 επταμ., 2019-2020/2012 επταμ. κ.ά.).

15. Επειδή, κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 4 παρ. 5 και 78 παρ. 1 του Συντάγματος, η φορολογούμενη ύλη, όπως η περιουσία, δεν επιτρέπεται να είναι πλασματική, αλλά πρέπει να είναι πραγματική (βλ. λ.χ. ΣΤΕ Ολομ. 29/2014, Ολομ. 4003/2014, Ολομ. 2563/2015, Ολομ. 2564/2015, 884/2016 επταμ.). Με τις προεκτεθείσες διατάξεις του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 θεσπίστηκε αντικειμενικό σύστημα προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων κατά τρόπο ώστε, βάσει προκαθορισμένων, ειδικών και πρόσφορων κριτηρίων, να προκύπτει για κάθε ακίνητο μιας περιοχής ορισμένη αξία, ανταποκρινόμενη, κατά προσέγγιση, στην πραγματική αγοραία αξία αυτού (βλ. ΣΤΕ Ολομ. 4003/2014), δηλαδή στην ελάχιστη εύλογη αξία αγοραπωλησίας που θα συμφωνούσαν δύο καλά ενημερωμένοι και επιμελείς συναλλασσόμενοι, που δεν έχουν σχέση μεταξύ τους. Η αξία αυτή ανάγεται μεν σε μια υποθετική/δυνητική συναλλαγή, αλλά αφορά στη πραγματική αξία του ακινήτου στην αγορά, η οποία επιτρεπτός κατά το Σύνταγμα υπόκειται σε φόρο (επί της περιουσίας). Συνεπώς, οι εν λόγω διατάξεις παρέχουν στη Διοίκηση εξουσιοδότηση για προσδιορισμό (αρχικό ή με αναπροσαρμογή) των τιμών εκκίνησης υπό τον όρο ότι ο τρόπος καθορισμού τους εγγυάται επαρκώς ότι η φορολογούμενη αξία της ακίνητης περιουσίας είναι πραγματική και όχι πλασματική (πρβλ. ΣΤΕ Ολομ. 4003/2014, 3833/2014 επταμ.). Ειδικότερα, κατά την έννοια των εν λόγω διατάξεων του ν. 1249/1982, ερμηνευόμενων υπό το φως των άρθρων 4 (παρ. 5) και 78 (παρ. 1) του Συντάγματος, ο προσδιορισμός αυτός πρέπει να διενεργείται με βάση ενιαία (για το σύνολο των περιοχών που έχουν ενταχθεί στο σύστημα αντικειμενικού προσδιορισμού), διαφανή, αρκούντως ορισμένη, πρόσφορη και οικονομικά άρτια μεθοδολογία (πρβλ. ΣΤΕ 3335/2015, 1582/2015), ώστε να παρέχονται στους βαρυνόμενους επαρκή εχέγγυα ορθού καθορισμού της φορολογούμενης αξίας των ακινήτων τους και να τηρείται από τα αρμόδια

διοικητικά όργανα το ίσο μέτρο (γνωμοδοτικής και αποφασιστικής) κρίσης. Η τοιαύτη ειδική μέθοδος, η υιοθέτηση της οποίας προβλέπεται, άλλωστε, στο Μνημόνιο Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής Πολιτικής που περιλαμβάνεται στην από 14.05.2014 επιστολή προθέσεων της Ελληνικής Πολιτείας προς το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (βλ. σελ. 9 της επιστολής αυτής, που είναι δημοσιευμένη στον ιστοχώρο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου), πρέπει, ιδίως, να λαμβάνει προσηκόντως υπόψη την κοινώς γνωστή (βλ. ΣΤΕ Ολομ. 4003/2014, σκέψη 11) αλλά και σημειούμενη στις σχετικές ετήσιες εκθέσεις του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας (βλ. σελ. 63 της έκθεσης για το 2011, σελ. 70 της έκθεσης για το 2012, σελ. 69-71 της έκθεσης για το 2013, σελ. 92-93 της έκθεσης για το 2014, σελ. 99 της έκθεσης για το 2015 – οι εκθέσεις αυτές είναι δημοσιευμένες στον ιστοχώρο της Τράπεζας της Ελλάδας), παρατεταμένη και σταδιακά εντεινόμενη ύφεση της αγοράς ακινήτων, συνεπεία της οικονομικής κρίσης και της επιβάρυνσης της ακίνητης περιουσίας με νέους φόρους, από το 2010 και μετά. Πράγματι, η εν λόγω ύφεση ναι μεν δημιουργεί μη ομαλές συνθήκες στην αγορά ακινήτων, που ενδέχεται σε διάφορες περιοχές να χαρακτηρίζονται από ελαχιστοποίηση του αγοραστικού ενδιαφέροντος και, συνακόλουθα, της πιθανότητας διάθεσης των προσφερόμενων ακινήτων και κίνησης της σχετικής αγοράς, αλλά το στοιχείο τούτο δεν σημαίνει αδυναμία προσδιορισμού κατά προσέγγιση της πραγματικής αγοραίας αξίας των ακινήτων, όπως υποστηρίζει το Ελληνικό Δημόσιο, αλλά παράγοντα ληπτέο υπόψη στο πλαίσιο της προαναφερόμενης μεθόδου (πρβλ. ΣΤΕ Ολομ. 4003/2014, σκέψη 12). Εξάλλου, κατά την κοινή πείρα, ιδιαίτερα σημαντικό στοιχείο προσδιορισμού της αγοραίας αξίας ενός ακινήτου είναι η τοποθεσία του. Συνεπώς, ο κανονιστικός ορισμός των αντικειμενικών αξιών πρέπει, κατά την έννοια των προεκτεθεισών εξουσιοδοτικών διατάξεων του άρθρου 41 του ν. 1249/1982, ερμηνευόμενων ενόψει των άρθρων 4 (παρ. 5) και 78 (παρ. 1) του Συντάγματος, να γίνεται κατά ζώνες (πρβλ. ΣΤΕ 1024/2013 επταμ.,

2019/2012 επταμ.), που παρουσιάζουν τέτοια ομοιογενή χαρακτηριστικά όσον αφορά την αγορά των ακινήτων, ώστε να δικαιολογείται ο καθορισμός της ίδιας αντικειμενικής (κατά προσέγγιση πραγματικής αγοραίας ανά τ.μ.) αξίας για τα ακίνητα που βρίσκονται εντός των ορίων εκάστης ζώνης. Δεδομένου ότι, κατά την κοινή πείρα, τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της τοποθεσίας του ακινήτου, ως παράγοντας προσδιοριστικός της αγοραίας αξίας του, μεταβάλλονται κατ' αρχήν ουσιωδώς όχι μόνο ανά Δήμο αλλά και ανάλογα με την ειδικότερη θέση του ακινήτου εντός της εδαφικής περιφέρειας του οικείου Δήμου, ο ως άνω ορισμός πρέπει, κατά την έννοια των ίδιων διατάξεων, να γίνεται τουλάχιστον σε επίπεδο δημοτικής ενότητας ή κοινότητας δήμου, κατόπιν συνεκτίμησης (διενεργούμενης κατ' εφαρμογή της προαναφερόμενης ειδικής μεθόδου) συγκεκριμένων, περιλαμβανόμενων στο διοικητικό φάκελο, πρόσφορων και επίκαιρων στοιχείων για την πραγματική αγοραία αξία των ακινήτων στη σχετική ζώνη (πρβλ. ΣΤΕ 1024/2013 επταμ., 2019-2010/2012 επταμ.) ή, σε περίπτωση αιτιολογημένης διαπίστωσης της ανυπαρξίας τέτοιων στοιχείων, με συνεκτίμηση ανάλογων υφιστάμενων στοιχείων για τις όμορες/γειτονικές ζώνες (πρβλ. ΣΤΕ 3833/2014 επταμ.) ή για άλλες ζώνες που κρίνονται αιτιολογημένα ότι παρουσιάζουν ουσιώδεις ομοιότητες όσον αφορά την αγορά ακινήτων. Μεταξύ των στοιχείων που (πρέπει να) λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο αυτό, τόσο κατά την ένταξη το πρώτον ορισμένης περιοχής στο σύστημα αντικειμενικών αξιών όσο, για την ταυτότητα του νομικού λόγου, και σε περίπτωση αναπροσαρμογής των προκαθορισμένων αλλά πλέον ανεπίκαιρων (λόγω παρόδου ευλόγου χρόνου από τον τελευταίο προσδιορισμό) τιμών εκκίνησης, είναι και η προβλεπόμενη στο άρθρο 261 παρ. 4 του ν. 3852/2010 (απλή) γνώμη του οικείου Δημοτικού Συμβουλίου, το οποίο έχει, κατά τεκμήριο, γνώση των τοπικών (χωροταξικών, πολεοδομικών, συγκοινωνιακών και λοιπών) συνθηκών που επηρεάζουν την αγορά των ακινήτων εντός της διοικητικής

του περιφέρειας και δυνατότητα διατύπωσης αιτιολογημένης άποψης επί του ζητήματος. Ειδικότερα, οι επιτροπές του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 οφείλουν, κατ' αρχήν, να εκφέρουν εξατομικευμένη κρίση για καθεμία από τις ζώνες για τις οποίες εισηγούνται, παραθέτοντας τα συγκεκριμένα στοιχεία τα οποία λαμβάνουν υπόψη τους σχετικά με κάθε ζώνη, προς στήριξη του αντίστοιχου σκέλους της πρότασής τους (πρβλ. ΣΤΕ 1024/2013 επταμ., 2019/2012 επταμ., 3626/2010 επταμ.), ενώ μπορούν επιπρεπώς να προβούν σε ενιαία κρίση για περισσότερες ζώνες, μόνον εφόσον οι ζώνες αυτές βρίσκονται στην ίδια δημοτική ενότητα ή κοινότητα ορισμένου δήμου και προκύπτει αιτιολογημένα ότι τελούν υπό παρόμοιες συνθήκες, όσον αφορά την αγοραία αξία των ακινήτων τους. Επομένως, η πρόταση ή/και ο κανονιστικός καθορισμός των τιμών εκκίνησης δεν χωρεί νομίμως, αν γίνεται (κατά παραγνώριση των προαναφερόμενων, συναγόμενων από το άρθρο 41 του ν. 1249/1982, όρων) συλλήβδην για όλες τις ζώνες ορισμένης Περιφέρειας ή του συνόλου της επικράτειας, κατά γενική επίκληση και εκτίμηση στοιχείων αναγόμενων σε διάφορες περιοχές και δίχως συγκεκριμένη μεθοδολογία, που να έχει τα προαναφερόμενα χαρακτηριστικά.

16. Επειδή, με την 4003/2014 (εν μέρει οριστική και εν μέρει προδικαστική) απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας κρίθηκε ότι η Διοίκηση είχε παραλείψει παρανόμως να προβεί στην επιβαλλόμενη από το άρθρο 41 παρ. 1 του ν. 1249/1982 έκδοση πράξης αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων της χώρας. Περαιτέρω, το Δικαστήριο, έκρινε, κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 παρ. 3α και 3β του π.δ. 18/1989, ότι έπρεπε, αντί να ακυρώσει την εν λόγω παράλειψη της Διοίκησης αναδρομικά από τη συντέλεσή της, να αναβάλει την έκδοση οριστικής απόφασης και να χορηγήσει στη Διοίκηση προθεσμία έξι μηνών, προκειμένου να της δοθεί η δυνατότητα να προβεί στην άνω οφειλόμενη νόμιμη ενέργεια. Ακολούθως και δεδομένου ότι δεν εκδόθηκε, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, από τη Διοίκηση απόφαση

περί αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών, η Ολομέλεια, με την 4446/2015 απόφασή της, ακύρωσε την ως άνω παράλειψη της Διοίκησης και, κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 παρ. 3β του π.δ. 18/1989, όρισε την 21.5.2015 ως χρονικό σημείο έναρξης του ακυρωτικού αποτελέσματος και της ουσιαστικής ισχύος της πράξης που έπρεπε να εκδώσει η Διοίκηση. Κατόπιν τούτων, με τις 2/74979/0004/26.11.2015, 2/74978/0004/26.11.2015, 2/74977/0004/26.11.2015 και 2/74975/0004/26.11.2015 αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών (ΦΕΚ τ. ΥΟΔΔ 868/27.11.2015) συγκροτήθηκαν οι επιτροπές του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 και ορίστηκαν τα μέλη εκάστης επιτροπής, αντιστοίχως, για τις φορολογικές περιφέρειες Πατρών, Θεσσαλονίκης, Πειραιώς και Αθηνών, οι οποίες είχαν συσταθεί με το άρθρο 23 της Δ6Α 1058824 ΕΞ 2014/08.04.2014 απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (Β' 865). Ειδικότερα, με τις ανωτέρω από 26.11.2015 αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών ορίστηκε μεταξύ άλλων, ως μέλος της επιτροπής για κάθε φορολογική περιφέρεια ένας εκπρόσωπος καθεμιάς των Περιφερειών (ΟΤΑ β' βαθμού) που εντάσσονται στις προαναφερθείσες φορολογικές περιφέρειες, κατά χωρική αρμοδιότητα αυτών. Η επιτροπή για τη φορολογική περιφέρεια των Αθηνών, η οποία περιλαμβάνει και την Περιφέρεια Αττικής, συνέταξε την από 16.12.2015 εισήγηση, στην οποία διατυπώνεται γνώμη για την αναπροσαρμογή και των τιμών ζώνης στην Περιφέρεια Αττικής (χωρίς τον Πειραιά), όπου βρίσκεται ο Δήμος Φιλοθέης-Ψυχικού και η επίμαχη Γ ζώνη (της δημοτικής κοινότητας) Φιλοθέης. Συγκεκριμένα, στην ανωτέρω εισήγηση περιλαμβάνεται πίνακας μεταβολής των τιμών ζώνης (TZ) στην Περιφέρεια Αττικής, στον οποίο γίνεται ομαδοποίηση των τιμών των ζωνών της εν λόγω Περιφέρειας, με βάση τις τότε ισχύουσες τιμές (από 600 έως και 8.800 ευρώ), σε εννέα κατηγορίες ($TZ \leq 600$, $650 \leq TZ \leq 1.000$, $1.050 \leq TZ \leq 1.500$, $1.550 \leq TZ \leq 2.000$, $2.050 \leq TZ \leq 2.500$ ευρώ, $2.550 \leq TZ \leq 3.000$, $3.050 \leq TZ \leq 3.500$, $3.550 \leq TZ \leq 4.000$, $TZ \geq 4.050$

ευρώ) και προτείνεται ποσοστό οριζόντιας μεταβολής για καθεμία από τις κατηγορίες αυτές (σταθερό/χωρίς μεταβολή για την πρώτη κατηγορία, μείωση 5% για τη δεύτερη κατηγορία, μείωση 15% για την τρίτη κατηγορία, μείωση από 18% έως 20% για την τέταρτη και την πέμπτη κατηγορία, μείωση από 15% έως 18% για την έκτη κατηγορία, μείωση από 10% έως 11% για την έβδομη κατηγορία, μείωση από 1% έως 10% για την όγδοη κατηγορία και μείωση από 0% έως 1% για την ένατη κατηγορία, αντίστοιχα). Στο προοίμιο της παραπάνω εισήγησης αναφέρεται ότι η επιτροπή έλαβε υπόψη τα εξής στοιχεία: α) το 9261/22.05.2015 έγγραφο του Τ.Ε.Ε. για τη μέση τιμή κατασκευής για κατοικίες-διαμερίσματα χαμηλού κόστους που ανέρχεται σε 750 ευρώ/τ.μ., β) τον πίνακα ετήσιας εξέλιξης Δεικτών Τιμών Κατασκευής Νέων Κτιρίων Κατοικιών της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής, σύμφωνα με τον οποίο ο δείκτης συνολικού κόστους κατασκευής κατοικιών, παρά τη μείωση που σημείωσε τα τελευταία έτη, εμφανίζεται το έτος 2014 μεγαλύτερος από εκείνον του έτους 2005 και συνεπώς το κόστος κατασκευής κατοικιών το έτος 2014 είναι μεγαλύτερο από αυτόν του έτους 2005, γ) στοιχεία που συγκέντρωσε στη βάση δεδομένων της η Τράπεζα της Ελλάδας από τα πιστωτικά ιδρύματα της χώρας για εκτιμήσεις οικιστικών ακινήτων (κατοικίες εντός σχεδίου), για τις ετήσιες μεταβολές του δείκτη της ιστορικής χρονοσειράς κατοικιών (2005-2014), δ) στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδας που αφορούν αγοραίες αξίες επαγγελματικών ακινήτων (καταστήματα), από τα οποία προκύπτουν οι «Δείκτες Επαγγελματικών Ακινήτων» για τα έτη 2010 έως 2013, τα οποία αφορούν αγοραίες αξίες και βασίζονται σε στοιχεία εκτιμήσεων και όχι αντικειμενικές αξίες, ε) στοιχεία μισθωμάτων από μισθωτήρια που έχουν δηλωθεί στο έντυπο Ε2 των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος σε συνδυασμό με τα περιγραφικά στοιχεία ακινήτων που περιέχονται στο έντυπο Ε9, στ) στοιχεία που συνέλεξαν οι Δ.Ο.Υ. από το αρχείο μεταβιβάσεων ακινήτων για το χρονικό διάστημα από 02.01.2014 έως 28.02.2015, ζ) τις εισηγήσεις των μελών της

επιτροπής και η) τη μεταβολή των οικονομικών συνθηκών των τελευταίων ετών. Στο ΔΤΥΒ 0008680 ΕΞ 2016/26.5.2016 έγγραφο του Β' Τμήματος της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών της Γενικής Διεύθυνσης Δημόσιας Περιουσίας και Κοινωφελών Περιουσιών του Υπουργείου Οικονομικών προς το Δικαστήριο σημειώνεται ότι τα προαναφερόμενα στοιχεία που έλαβε υπόψη της η επιτροπή δεν περιλαμβάνονται στην εισήγησή της ούτε επισυνάπτονται σε αυτήν, αλλά είχαν περιέλθει στην εν λόγω υπηρεσία του Υπουργείου Οικονομικών, η οποία είχε συγκεντρώσει τα στοιχεία αυτά στο πλαίσιο της ενημέρωσής της σχετικά με την πορεία των αξιών των ακινήτων και τα είχε καταγράψει σε συγκεντρωτικούς πίνακες. Με το ίδιο έγγραφο, η παραπάνω υπηρεσία απέστειλε στο Δικαστήριο τα ως άνω στοιχεία, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται τα ακόλουθα: (α) στοιχεία μισθωμάτων ακινήτων, που συγκεντρώθηκαν μέσω των εντύπων Ε2 και Ε9, χρήσεων 2012 και 2013, προερχόμενα από την Διεύθυνση Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης Γ.Γ.Δ.Ε., ταξινομημένα ανά νομό, δήμο, ζώνη, συντελεστή εμπορικότητας, (β) σημείωμα σχετικά με την μεθοδολογία συλλογής και συσχετισμού των παραπάνω στοιχείων, (γ) συγκεντρωτικός πίνακας των μεταβολών των μισθωμάτων κατοικιών και επαγγελματικών στεγών για όλη την επικράτεια, (δ) πίνακες με στοιχεία μεταβιβάσεων ακινήτων από το αρχείο μεταβιβάσεων των Δ.Ο.Υ. όλης της επικράτειας, για την περίοδο από 02.01.2014 έως 28.02.2015, στις οποίες το δηλωθέν τίμημα ήταν διαφορετικό από την αντικειμενική αξία του ακινήτου, (ε) πίνακας ομαδοποίησης των παραπάνω στοιχείων μεταβιβάσεων ακινήτων ανά νομό και Δ.Ο.Υ. και (στ) συγκεντρωτικός πίνακας με τα μέσα ποσοστά απόκλισης ανάμεσα στο δηλωθέν τίμημα και την αντικειμενική αξία ανά διοικητική περιφέρεια, σε όλη την επικράτεια. Περαιτέρω, με το ίδιο έγγραφο η εν λόγω υπηρεσία απέστειλε στο Δικαστήριο και άλλα στοιχεία, που έθεσε υπόψη του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης [πίνακα συγκεντρωτικής παρουσίασης των προτάσεων

αναπροσαρμογής των δεκατεσσάρων (14) εισηγή-σεων των επιτροπών του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 ανά ομάδα τιμών ζώνης ($TZ \leq 600$, $650 \leq TZ \leq 1.000$, $1.050 \leq TZ \leq 1.500$, $1.550 \leq TZ \leq 2.000$, $2.050 \leq TZ \leq 2.500$, $2.550 \leq TZ \leq 3.000$, $3.050 \leq TZ \leq 3.500$, $3.550 \leq TZ \leq 4.000$, $TZ \geq 4.050$ ευρώ), πίνακα των 33 ζωνών όλης της χώρας με τιμή ζώνης (πριν από την αναπροσαρμογή που έγινε με την προσβαλλόμενη πράξη) από 4.000 ευρώ/τ.μ. και άνω, πίνακα στοιχείων της Τράπεζας της Ελλάδας σχετικά με τους μέσους όρους ανά ταχυδρομικό κωδικό 58.166 εκτιμήσεων έτους 2007 και 8.537 εκτιμήσεων έτους 2014, για οικιστικά ακίνητα εντός σχεδίου, σε 334 ταχυδρομικούς κωδικούς της χώρας, πίνακα σύγκρισης μεταξύ, αφενός, των παραπάνω εκτιμήσεων της Τράπεζας της Ελλάδας, κατόπιν ομαδοποίησής τους και εξαγωγής από αυτών μέσων όρων και, αφετέρου, των μέσων όρων των αντικειμενικών τιμών ζώνης, ανά νομό και ανά ταχυδρομικό κωδικό και συγκριτικό πίνακα των προαναφερθέντων στοιχείων ανά περιφέρεια και νομό], αλλά τα στοιχεία αυτά δεν προκύπτει ότι συνεκτιμήθηκαν από τον Υπουργό για τον καθορισμό του κανονιστικού περιεχομένου της επίδικης απόφασής του, καθόσον δεν αναφέρονται στο προοίμιό της ως ληφθέντα υπόψη από αυτόν.

17. Επειδή, τα ως άνω στοιχεία που μνημονεύονται στο προοίμιο της από 16.12.2015 εισήγησης της επιτροπής της φορολογικής περιφέρειας Αθηνών και τα οποία είχαν συγκεντρωθεί από την κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου Οικονομικών αφορούν γενικά στις περιοχές της χώρας. Επιπλέον, η επιτροπή έλαβε υπόψη τα εν λόγω στοιχεία κατά τρόπο γενικό και αόριστο, χωρίς να προκύπτει ο τρόπος με τον οποίο τα επεξεργάστηκε και τα εκτίμησε, προς στήριξη της πρότασής της, η οποία αφορούσε στις τιμές ζώνης γενικά στην Περιφέρεια Αττικής, χωρίς διατύπωση εξατομικευμένης κρίσης για τις επιμέρους ζώνες της (συμπεριλαμβανομένης της επίδικης Γ ζώνης Φιλοθέης), με παράθεση συγκεκριμένων στοιχείων σχετικά με καθεμία ζώνη. Η πρόταση αυτή διατυπώθηκε, κατά τα προεκτεθέντα, μέσω πίνακα στον οποίο γίνεται

ομαδοποίηση των τιμών των ζωνών της εν λόγω Περιφέρειας και προτείνεται ποσοστό μεταβολής συνολικά για τις τιμές ζώνης καθεμίας των (εννέα) ομάδων. Ανάλογο περιεχόμενο έχουν και οι άλλες εισηγήσεις των επιτροπών του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 (για τις υπόλοιπες Περιφέρειες της χώρας), οι οποίες περιέχουν πίνακες με αντίστοιχες ομάδες τιμών ζώνης ($TZ \leq 600$, $650 \leq TZ \leq 1.000$, $1.050 \leq TZ \leq 1.500$, $1.550 \leq TZ \leq 2.000$, $2.050 \leq TZ \leq 2.500$, $2.550 \leq TZ \leq 3.000$, $3.050 \leq TZ \leq 3.500$, $3.550 \leq TZ \leq 4.000$, $TZ \geq 4.050$ ευρώ) και πρόταση ποσοστιαίας μεταβολής των τιμών κάθε ομάδας. Οι εισηγήσεις αυτές ελήφθησαν υπόψη από τον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος, με την προσβαλλόμενη απόφασή του, προέβη συλλήβδην σε οριζόντια αναπροσαρμογή των τιμών ζώνης στο σύνολο της επικράτειας, ορίζοντας τη νέα τιμή αναλόγως με το ποια ήταν η τιμή ζώνης πριν από την αναπροσαρμογή. Ειδικότερα, όσον αφορά στην επίδικη ζώνη, η τιμή της παρέμεινε αμετάβλητη (στα 4.350 ευρώ).

18. Επειδή, με την υπό κρίση αίτηση προβάλλεται ότι ο καθορισμός της τιμής εκκίνησης για την Γ ζώνη (της δημοτικής κοινότητας) Φιλοθέης του Δήμου Φιλοθέης-Ψυχικού έγινε με την προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση κατά παράβαση των εξουσιοδοτικών διατάξεων του άρθρου 41 (παρ. 1 και 2) του ν. 1249/1982, διότι δεν προκύπτει ότι εχώρησε βάσει ειδικών κριτηρίων και κατ' εκτίμηση συγκεκριμένων στοιχείων περί της αγοραίας αξίας των ακινήτων στην επίμαχη ζώνη, που να δικαιολογούν την επίδικη κανονιστική ρύθμιση. Το καθ' ού Δημόσιο ισχυρίζεται ότι ο ανωτέρω λόγος είναι αόριστος, διότι οι αιτούντες δεν προβάλλουν συγκεκριμένα στοιχεία, τα οποία δεν ελήφθησαν υπόψη από τη Διοίκηση και από τα οποία να προκύπτει ότι η όποια μείωση των αντικειμενικών αξιών, λόγω της οικονομικής κρίσης των τελευταίων ετών, έπληξε την επίμαχη περιοχή, για ειδικούς λόγους. Ο ισχυρισμός κρίνεται απορριπτέος, προεχόντως διότι για το παραδεκτό του ως άνω λόγου, με τον οποίο

προβάλλεται, κατά τρόπο αρκούτως ορισμένο, παράβαση των όρων της οικείας νομοθετικής εξουσιοδότησης και, συνεπώς, της θεμελιώδους αρχής της νομιμότητας της κανονιστικής δράσης της Διοίκησης, δεν απαιτείται και επίκληση από τους αιτούντες τέτοιων στοιχείων. Περαιτέρω, ο λόγος κρίνεται βάσιμος, σύμφωνα με όσα έγιναν ερμηνευτικώς δεκτά στη σκέψη 15 και εκτέθηκαν στις σκέψεις 16 και 17, διότι ο καθορισμός της τιμής εκκίνησης της Γ ζώνης (της δημοτικής κοινότητας) Φιλοθέης έγινε στο πλαίσιο συλλήβδην προσδιορισμού των τιμών εκκίνησης για τις ζώνες του συνόλου της επικράτειας, αναλόγως της τιμής που είχαν πριν από την επίδικη αναπροσαρμογή, βάσει εισήγησης της αρμόδιας επιτροπής του άρθρου 41 του ν. 1249/1982, η οποία πρότεινε οριζόντιες ποσοστιαίες μεταβολές ανά ομάδα τιμών ζώνης γενικά των ακινήτων της Περιφέρειας Αττικής, χωρίς να εκφέρει εξατομικευμένη κρίση για τις επιμέρους ζώνες της, ειδικότερα, δε, για την επίδικη Γ ζώνη Φιλοθέης, με παράθεση των συγκεκριμένων στοιχείων που έλαβε υπόψη της σχετικά με τη ζώνη αυτή, και χωρίς να προκύπτει η εφαρμογή (από την επιτροπή και, περαιτέρω, από τον Υπουργό) ορισμένης, οικονομετρικά άρτιας μεθοδολογίας προσδιορισμού των αντικειμενικών αξιών. Συνεπώς, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή κατά το μέρος που ασκείται από τους αιτούντες υπ' αριθμ. 1, 2, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 13 και 14 και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση, κατά το μέρος της με το οποίο καθορίστηκε η τιμή εκκίνησης για τη Γ ζώνη (της δημοτικής κοινότητας) Φιλοθέης του Δήμου Φιλοθέης-Ψυχικού.

19. Επειδή, στο άρθρο 95 παρ. 1 περ. α' του Συντάγματος ορίζεται ότι στην αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας ανήκει η ακύρωση των εκτελεστών πράξεων των διοικητικών αρχών. Περαιτέρω, με το άρθρο 22 του ν. 4274/2014 (Α' 147) προστέθηκε παράγραφος 3β στο άρθρο 50 του π.δ. 18/1989, η οποία ορίζει τα εξής: «Σε περίπτωση αιτήσεως ακυρώσεως που στρέφεται κατά διοικητικής πράξεως, το δικαστήριο, σταθμίζοντας τις πραγματικές καταστάσεις που έχουν

δημιουργηθεί κατά το χρόνο εφαρμογής της, ιδίως δε υπέρ των καλόπιστων διοικουμένων, καθώς και το δημόσιο συμφέρον, μπορεί να ορίσει ότι τα αποτελέσματα της ακυρώσεως ανατρέχουν σε χρονικό σημείο μεταγενέστερο του χρόνου έναρξης της ισχύος της και σε κάθε περίπτωση προγενέστερο του χρόνου δημοσίευσης της απόφασης.» Η διάταξη αυτή αποδίδει, σε επίπεδο νόμου, δυνατότητα που έχει το Δικαστήριο, κατ' ορθή ερμηνεία, απευθείας από τη μνημονευθείσα συνταγματική διάταξη (βλ. ΣτΕ Ολομ. 4003/2014, 4446/2015).

20. Επειδή, η ισχύς της ακυρούμενης κανονιστικής ρύθμισης άρχισε την 21.5.2015 (βλ. παρ. 5 της προσβαλλόμενης υπουργικής απόφασης) και, επομένως, η ακύρωσή της αναδρομικά, από το χρονικό αυτό σημείο, θα είχε ως συνέπεια τη μη εφαρμογή της για τον υπολογισμό των φόρων (Τ.Α.Π. και ΕΝ.Φ.Ι.Α.) που οφείλονται για το 2016 ως προς τα ακίνητα της επίδικης Γ ζώνης Φιλοθέης και, περαιτέρω, την εφαρμογή, για το ίδιο φορολογικό έτος, της νέας ρύθμισης περί τιμής ζώνης στην επίμαχη περιοχή, που υποχρεούται η Διοίκηση να θεσπίσει (βλ. ανωτέρω σκέψη 10), τηρώντας τους όρους των εξουσιοδοτικών διατάξεων του άρθρου 41 του ν. 1249/1982, όπως ερμηνεύθηκαν στη σκέψη 15. Ωστόσο, η εκπλήρωση από τη Διοίκηση της υποχρέωσης αυτής, η οποία είναι άδηλο εάν θα καταλήξει στη θέσπιση τιμής ζώνης διαφορετικής από την ακυρωθείσα (όπως άδηλη παρίσταται και η τυχόν διαφορά που θα προκύψει), απαιτεί ικανό χρόνο, κατά τον οποίο εγείρεται ο κίνδυνος αδυναμίας νόμιμης επιβολής και είσπραξης των σχετικών φόρων, ιδίως, δε, του ΕΝ.Φ.Ι.Α., λόγω του κενού που δημιουργείται στο οικείο κανονιστικό πλαίσιο. Εξάλλου, ενόψει του σκεπτικού της παρούσας απόφασης, της φύσης της διαπιστωθείσας πλημμέλειας της επίδικης κανονιστικής ρύθμισης, της προσβολής με αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας διαφόρων άλλων ρυθμίσεων της παραγράφου 2α της επίδικης υπουργικής απόφασης, κατ' επίκληση λόγου ακυρώσεως παρόμοιου με εκείνου που έγινε δεκτός στη σκέψη 18, και της

δυνατότητας παρεμπόδισης δικαστικού ελέγχου της νομιμότητας των κανονιστικών ρυθμίσεων περί τιμών ζώνης της ίδιας απόφασης, επ' ευκαιρία ένδικων προσφυγών κατά ατομικών πράξεων καταλογισμού φόρου, παρόμοιος κίνδυνος ανακύπτει γενικότερα, όσον αφορά τους φόρους επί της ακίνητης περιουσίας. Η επέλευση του ανωτέρω κινδύνου μπορεί να παραβιάσει ουσιωδώς την εκτέλεση του κρατικού προϋπολογισμού και να προκαλέσει νέες, σοβαρές δημοσιονομικές αβεβαιότητες, η δε αποτελεσματική αποτροπή του εν λόγω κινδύνου, χάριν των απαιτήσεων της αξιόπιστου προγραμματισμού των οικονομικών της χώρας και της δημοσιονομικής τάξης της, συνδέεται με την εφαρμογή της παραγράφου 2α της προσβαλλόμενης υπουργικής απόφασης για τον υπολογισμό του Τ.Α.Π. και του ΕΝ.Φ.Ι.Α. του έτους 2016, η οποία προϋποθέτει την ισχύ της κατά την 1.1.2016 [κρίσιμος χρόνος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 24 (παρ. 3) του ν. 2130/1993 και των άρθρων 1 (παρ. 1 και 4) και 4 (περ. Α παρ. 1 εδαφ. α) του ν. 4223/2013, αντίστοιχα]. Συνεκτιμώντας τα ανωτέρω, το Δικαστήριο, κατά τη στάθμιση των συμφερόντων των διαδίκων, αποδίδει μείζονα βαρύτητα στο επιτακτικό δημόσιο συμφέρον, που καθίσταται ακόμα εντονότερο υπό τις παρούσες δημοσιονομικές συνθήκες, αποτροπής του κινδύνου ουσιώδους διαταραχής των φορολογικών εσόδων του Κράτους για το έτος (φορολογίας) 2016, και, συνακόλουθα, κρίνει, κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 50 παρ. 3β του π.δ. 18/1989, ότι η ακύρωση της επίδικης ρύθμισης της παραγράφου 2α της προσβαλλόμενης υπουργικής απόφασης πρέπει να μην αναδράμει στο χρόνο έναρξης ισχύος της (21.5.2015), αλλά στις 8.6.2016, χρόνο συζήτησης της υπόθεσης στο ακροατήριο (πρβλ. ΣΤΕ Ολομ. 4446/2015, Ολομ. 4741/2014, Bundesverfassungsgericht Γερμανίας 23.6.2015 1 BvL 13, 14/11, σκέψεις 89-91, 17.12.2014 BvL 21/12, σκέψεις 286-292, 07.11.2006 BvL 10/02, σκέψη 203, 22.06.1995 2BvL 37/91, σκέψη 80, 25.09.1992 BvL 5, 8, 14/91, σκέψεις 101-110 και Conseil Constitutionnel Γαλλίας 20.6.2014

2014-404 QPC, σκέψη 13, 14.6.2013 2013-323 QPC, σκέψεις 10-12).

Διά ταύτα

Καταργεί τη δίκη ως προς τον αιτούντα υπ' αριθμ. 17.

Απορρίπτει την αίτηση κατά το μέρος της που έχει ασκηθεί από τους αιτούντες υπ' αριθμ. 3, 6, 12, 15 και 16, στους οποίους επιβάλλει τη δικαστική δαπάνη του Δημοσίου, ύψους τετρακοσίων εξήντα (460) ευρώ.

Δέχεται την κρινόμενη αίτηση, κατά το μέρος που ασκείται από τους αιτούντες υπ' αριθμ. 1, 2, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 13 και 14.

Ακυρώνει, κατά τα εκτιθέμενα στο αιτιολογικό, την υπ' αριθ. ΠΟΛ. 1009/18.1.2016 απόφαση του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών (Β' 48/20.1.2016), κατά το μέρος της με το οποίο ορίστηκε η τιμή εκκίνησης του συστήματος αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων της Γ ζώνης (της δημοτικής κοινότητας) Φιλοθέης του Δήμου Φιλοθέης-Ψυχικού.

Ορίζει ως χρόνο έναρξης του ακυρωτικού αποτελέσματος της παρούσας απόφασης την 8.6.2016.

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου στους αιτούντες υπ' αριθμ. 1, 2, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 13 και 14 και επιβάλλει στο Δημόσιο τη δικαστική δαπάνη τους, η οποία ανέρχεται σε εννιακόσια είκοσι (920) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 27 και 28 Ιουνίου 2016 και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 16ης Νοεμβρίου 2016.

Η Πρόεδρος του Β' Τμήματος

Η Γραμματέας

Ε. Σάρπ

Α. Ζυγουρίτσα